

מסורת הש"ס

ע"ז לקמן ט: סוכה נא:
ה טו: גיטין מח. ב"ב עב:
י"ז נב: מנחות עז. בכורות
ורבין די: כז., (ג) [לקמן
מגילה י. שפועות טז. עדיות
מ"א], (ג) לקמן קס: קק.,
וכה מח: מו' שס פ"ג ה"ה,
ירוש' יומא פ"ה ה"ה,
ירוש' שקלים פ"ו ה"ד,
[מחזות נקלם ע"י מו' מרבין ה',
והא], (ד) עדיות שם,
(ה) [ע"ז מז:]:

גליון הש"ס

א"ל מר דגברא רבה הוא.
גרימין דף ה ע"א צמוס' ד"ה
והא מר וכו'[:

שינויי נוסחאות

[illegible]

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

[illegible]

לא על גבי מחילות אמר רב יוסף לא היינו
 חתניא¹ ויכינו (את) המזבח על מכוניותיו
 ששהגיעו לסוף מדותיו והכתוב² הכל בכתב
 מיד ה' עלי השכיל אלא אמר רב יוסף⁶ קרא
 אשכח⁸ ודרש³ ויאמר דויד זה הוא בית ה'
 והאלהים זה מזבח לעולה לישראל כי בית
 המזהב בית ששים אמה אף מזבח ששים אמה
 כשלמא בית מינכרא צורתו אלא מזבח מנא
 דעי אמר רבי אלעזר ראו מזבח בנו ומיכאל
 השר הגדול עומד ומקריב עליו ור' יצחק
 פפחא אמר אפרו של יצחק ראו שמונת
 באותו מקום ור' שמואל בר נחמני אמר מכל
 הבית כולו הריחו ריח קטרת משם הריחה
 יוח אברים אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 שלשה נביאים עלו עמה מן הגולה אחד
 שהעיד להם על המזבח ואחד שהעיד להם
 על מקום המזבח ואחד שהעיד להם
 שמקריבין אף על פי שאין בית במתניתא
 תנא ר"א בן יעקב אומר שלשה נביאים עלו
 עמה מן הגולה אחד שהעיד להם על המזבח

ועל מקום המזבח ואחר שהעיד להם ש
אחד שהעיד להם על התורה שתכתב א
רביע מעכבין מדת ארכו ומדת רחבו ונ
אמר רב הונא אמר קרא 'המזבח כל מקום ש
ביור לרבי וסובב לרבי יוסי רבי יהודה חי נ
תחת כרכוב המזבח מלמטה ותניא איזהו כ
רבי יהודה אומר זה הסובב אין דתניא אוו
כול של מלך וסתמוהו ולא מפני שכשר
פגום ישכל מזבח שאין לו קרן וכבש ויס
התורה אומר אף הסובב ת"ר איזהו כרכוב
הכהנים אמה אטו הכהנים בין קרן לקרן הו
גלי הכהנים אמה והכתיב תחת כרכובו
חמץ בר יצחק תרי הוו חד לנוי וחד לכ
מדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין א
אך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המזבח
מערכה קאמר מר א"ל מר דגברא רבה ד

של שיתין לא היה חשוב מחילה מיון
מזוהה ששים אמה. והא לאמר
והיו (דף פג:) קמוסיף אבנין ה היו
מגובה פריך התם אי נמי פריך
קמוסיף שלא יהא רצוע שעל כל
מליקת עוף אין יכולת לתת עפר בכל
סביביו כדי לרצועו כמפספסו:

אחד שהעיד להם על המצוב
מימה קרא לו כמי בזיוקאל
(מג) והאריאל שם עשרה אמות לו
אלמא מקום המערכה כ"ד על כ"ד
ומהי ארץ דרשינן בנחמ"ד דמדות
(פ"ג מ"א) וי"ל דאי לאו ערות היינו
מפרש"י עם מקום קדושה שלא לשנות
ממנוה שלמה לו: **ואחד** שמקריבין
אע"פ שאין בית דקדושה בית קדשה
לשעתה ולעתיד ולא דמי לקדושה
הארץ דקיי"ל דנטלה כדמוכח בפ"ק
דחולין (דף ט:) גבי בית שאן, שיש חילוק
ביניהם כדפרישית לעיל (פ"א ד"ה מאי):
בד"ת ארבו ומדת רחבו אין
מעבידין, והא לו דכתיב הכל בנחמ"ד
מיד ה' עלי השכיב ומיירי אף גבי
מוצא כדאיתא פרק יסיוי הדס (חולין
פ"ג טז:) דמה בית ששים אף מוצא ששים
היינו שיהא קדוש עד ששים אס ירלו
להרחיבו ולא שיהא חוצה לעשות כן:

דיבין אף על פי שאין בית
דית ת"ר^(א) בקרן וכבש ויסוד
קומתו אין מעכבין מנה"מ

עין משפט
נר מצוה

הצמירה הלכה ד:
 מזו בג מ"י שם הלכה ח:
 מזו ד מ"י שם הלכה ז:
 מזו הו מ"י שם הלכה ח:

תורה אור השלם

- [illegible]

- שמות כז, ה
6. וַיַּעַשׂ לְמִזְבֵּחַ מִכָּבֵד מַעֲשֵׂה
רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת פְּרָכְבוֹ
מִלְמָטָה עַד חֲצִיָּו:

מוסף רש"י

[illegible]

אמרה. שתי אמות הללו קרויים כרסוי: והכתובים תחת כרסובו מלמטה. למדנו שהכרסוי דפנו הוא ולבשו המכנח מחסוי: חד לגוי וחד לכהנים. זה כרסוינו לגוי היה ומתחילי הלבוש המכנח והגיע רחבתו אמה. ואם הוא היה סימן תלמי דמים העליונים לדמים התחתונים, וכנגדו עשו לתוצה בית עולמים גבורת מוח הקראק באמצעו (שמות כ ד):

ואמה והוא היה סימן לחצי גבהו להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים, וכנגדו עשו למזבח בית עולמים חגורת חוט הסקרא באמצעו (שמות כז ה):